

Z Velké.

Bart. II. 292.

Mírně

Do-mu, chlapci, do-mu, do-mu íť mo - sí-me, ej a - by
nám ne - lá - ly na - še ho - spo - dy - ně, dy-ně.

Domu, chlapci, domu,
domu íť mosíme,
[: ej, aby nám nelály
naše hospodyně. :]

Podme domu rači,
veřice sa mračí,
[: ej, lež domu dojdeme,
do niti zmokneme. :]

Podme dom, podme dom,
naši nás voľajú,
[: ej, naše vrané koně
v maštálce rehtajú. :]

Rehtajú, rehtajú,
voděnky hľadajú,
[: ej, naše hospodyně
na nás sa hněvajú. :]

Z Velké.

Velmi zdlouha a táhle.

Půjdem do - mu, le - bo mosím, půjdem domu, le - bo mo - sím,
chudobnej sem ma - te - re syn.

[: Půjdem domu, lebo mosím, :]
chudobnej sem matere syn.

[: Chudobná ňa mati měla :]
ta ňa těžko vychovála.

[: Ve dně šila, vyšívala, :]
v noci prádla, vyprádała.

[: Ve dně šila košelenu, :]
v noci prádla kúdeľenu.